

V ZAJETÍ LIMITŮ

Daniela Bendlová

- Limita - matematická konstrukce vyjadřující, že se hodnoty zadané posloupnosti nebo funkce blíží libovolně blízko nějakému bodu Právě tento bod se označuje jako limita. Tolik velmi zjednodušeně zdroj z wikipedie.
- Pro mě: mě hranice, maximum , kam dosáhnu, co můžu udělat, čára, přes kterou se dál už nemůžu nebo nechci dostat

- ◉ Limity v nás - naše zkušenosti, mýty
- ◉ Limity nás vůči klientovi, předsudky, antipatie
- ◉ Limity v naší práci - klient odmítá změnu, časový limit, limity spolupráce s dalšími subjekty- Policie ČR, soudy, NNO

- ◉ Limity v nás
- ◉ vůči sami sobě - můžu s tím tématem sám pracovat? Co hraje roli ?
- ◉ Můžou to být :
- ◉ Osobní zkušenosti s DN , z původní rodiny, ze svého partnerského vztahu. Můžou to být mýty, se kterými se stále setkáváme
- ◉ Vlastní zkušenosti a mýty mohou mě mohou brzdit - limitovat - můžu situaci klientky v DN zlehčovat, bagatelizovat
- ◉ Můžu mít strach pracovat s násilnou osobou (OSPOD musí)

- ◉ Pokud se nechám svázat vlastními limity , můžu chybovat v :
- ◉ **Přístupu k ohrožené osobě**
- ◉ Podléhání mýtů: *“Asi se jí (jemu) to líbí, jinak by odešla (odešel)”*
- ◉ Vnucování vlastního řešení a podmínek:
- ◉ *„Jestliže okamžitě neodejdete a nepodáte trestní oznámení, dítě vám odebereme, protože není ve vhodném prostředí“*
- ◉ *Pozn. negativní motivace, která nemůže fungovat - umístění dítěte do ÚV nepomůže, ublížíme dítěti, které bude mít o ohroženého rodiče strach*

- Využívání vlastních negativních zkušeností v neprospěch oběti: „*No víte, taky jsem něco podobného prožila a kvůli dětem jsem s ním zůstala. Člověk musí ledacos překousnout a všude něco je. “* nebo: „*Víte, na mě si můj bejvalej taky něco zkusil. Ale to já mu okamžitě sbalila kufry a vyhodila ho. Nechápu, proč to tak taky neuděláte?!“*

- ◉ V přístupu k násilné osobě
- ◉ Podléhání mýtů: *„Vždyt’ je to slušný a vzdělaný člověk, sousedy oblíbený, ten není schopen někomu ublížit“.* „Byl opilý, tak ani nevěděl, co dělá“.
- ◉ Nebo: *„ Asi je to hysterka, tak se není co divit, když mu rupnou nervy“.*

- ◉ Z obav před stížnostmi a agresivitou násilné osoby nemusí být postoj pracovníka nestranný
- ◉ Přenášení zodpovědnosti na druhé
- ◉ Vyhýbání se jednání s klienty - ohroženou osobou i násilnou osobou

- Co by mohlo pomoci?
- Dáme najevo, že jeho násilné chování je nepřijatelné a proto volíme daný způsob práce s rodinou (např. doporučení na asistovaný styk rodiče s dítětem)
- Při komunikaci s násilnou osobou se osvědčují asertivní techniky - technika otevřených dveří, kontra - manipulativní odpovědi, je dobré se na ně před příchodem NO podívat a osvěžit si je - získáme větší jistotu

- ◉ Limity v naší práci
- ◉ Neznalost problematiky domácího násilí ze strany pomáhajících profesionálů
- ◉ přetížení pracovníků, u pracovníků OSPOD široká rozmanitost problematiky, které ve své agendě řeší, apod.

- Motivace klientky a co když nefunguje?
- Zase a znovu vrací se matka k násilníkovi
- Jak motivovat ? Motivuji, ale nerozhoduji -
Nikdo jiný než klientka není v dané situaci

- Co by mohlo pomoci -konkrétní příklady, důvěra, pochopení, otevřené dveře, spolupráce s organizacemi
- Nenutíme ji do žádných rozhodnutí, ale otevíráme a nabízíme možnosti, které vedou ke změně její situace, doptáváme se, co by jí pomohlo

- Vysvětlíme projevy a dopady domácího násilí na děti a to s konkrétním popisem v jednotlivých vývojových obdobích dětí, aby ohrožená osoba získala přesné informace čím je její dítě přesně ohroženo a hlavně, aby si je uvědomila → vyplatí se to
- Podpoříme ohroženou osobu svým chápacím přístupem

- Tlak na udržování kontaktu dítěte s násilným rodičem, přestože ho dítě odmítá
- Řešíme otázky, zda a jak se má dítě s násilným rodičem stýkat, pokud dojde již k rozchodu rodičů. Musíme vždy a za každých okolností upřednostňovat základní lidská práva rodiče nebo budeme naplňovat Úmluvu o právech dítěte, podle které má dítě právo na ochranu před jakýmkoliv druhem násilí?

- na jedné straně se násilnický rodič snaží prosadit a někdy velmi razantně uplatnit svoje právo na styk s dítětem a soudy jsou mu v tomto dosti často nápomocny (nejdou ojedinělé případy, kdy podle stanoviska soudu násilí v rodině nebylo vedeno přímo proti dítěti a proto není důvod styk nějakým způsobem omezovat). Na druhé straně je naší povinností zachovávat mlčenlivost o pobytu rodiče, který se stal obětí domácího násilí.

- ◉ Zde spatřuji tak trochu paradox - pokud se dle rozsudku soudu musí dítě stýkat s rodičem, který páchal násilí na druhém rodiči, jakým způsobem se bude tento styk uskutečňovat, když prostřednictvím tohoto styku agresor svou oběť může vyhledat a násilí tak může pokračovat dál?

- Je vůbec žádoucí a v zájmu dítěte, nutit jej, aby svého násilného rodiče milovalo a ctilo? Proč má rodič, který evidentně porušuje nejen zákonné, ale i etické normy ve společnosti, větší práva, než jeho dítě? Jak vůbec mohou osoby, jejichž úlohou je chránit zájmy a blaho dítěte, připustit, že je pro ně právě toto dítě méně důležitým partnerem než jeho rodič?

- ◉ Časové limity
- ◉ Nedostatek času na jednání s ohroženou osobou (nutí nás sledovat čas a ohrožená osoba může vnímat, že pro nás není důležitá, nemusí pak sdělit podstatné věci)
- ◉ Ekonomické limity rodiny - dávky hmotné nouze, SSP
- ◉ Bytové limity společnosti - nejsou sociální byty

- ◉ Jak se vymanit ze zajetí limitů?
- ◉ Co můžeme sami ovlivnit?
- ◉ Limity v nás - supervize , předání případu, vzdělávání v dané oblasti, mnohdy stačí uvědomění si našich limitů - s čím máme problém
- ◉ Limity v práci - multidisciplinární setkávání, spolupráce s dalšími subjekty, navázání osobních kontaktů, dobrá příprava na jednání
- ◉ Časové - organizace času, počítat s dostatkem času pro jednání s ohroženou osobou, vyhodnocení priorit v naší práci

◉ Kazuistika

Stále a znovu

Filip 12 let a Denisa 8 let

Naše limity? Do kdy máme pomáhat? Kdo to určí?

Limituje nás chování rodičů, instituce

Děkuji za vaši pozornost
a přeji hezký den